

Praca dyplomowa inżynierska

Badanie doświadczalne oraz modelowanie CFD wytwarzania i właściwości zawiesin MoS₂ z materiałami węglowymi

Autor: Mateusz Mężydło

Nr albumu: 289286

Promotor: dr inż. Wojciech Orciuch

Opiekun pomocniczy: mgr inż. Zuzanna Bojarska

Rok akademicki: 2020/2021

Wprowadzenie

Dwusiarczek molibdenu (MoS₂) to związek powszechnie wykorzystywany jako lubrykant, dodatek do smarów i katalizator. Właściwości katalityczne, reologiczne i trybologiczne MoS₂ można poprawić poprzez stworzenie hybrydowych nanostruktur na bazie MoS₂ i materiałów węglowych (CNMs), które cechują się mniejszą tendencją do aglomeracji i rozwiniętą powierzchnią właściwą.

Cel i zakres pracy

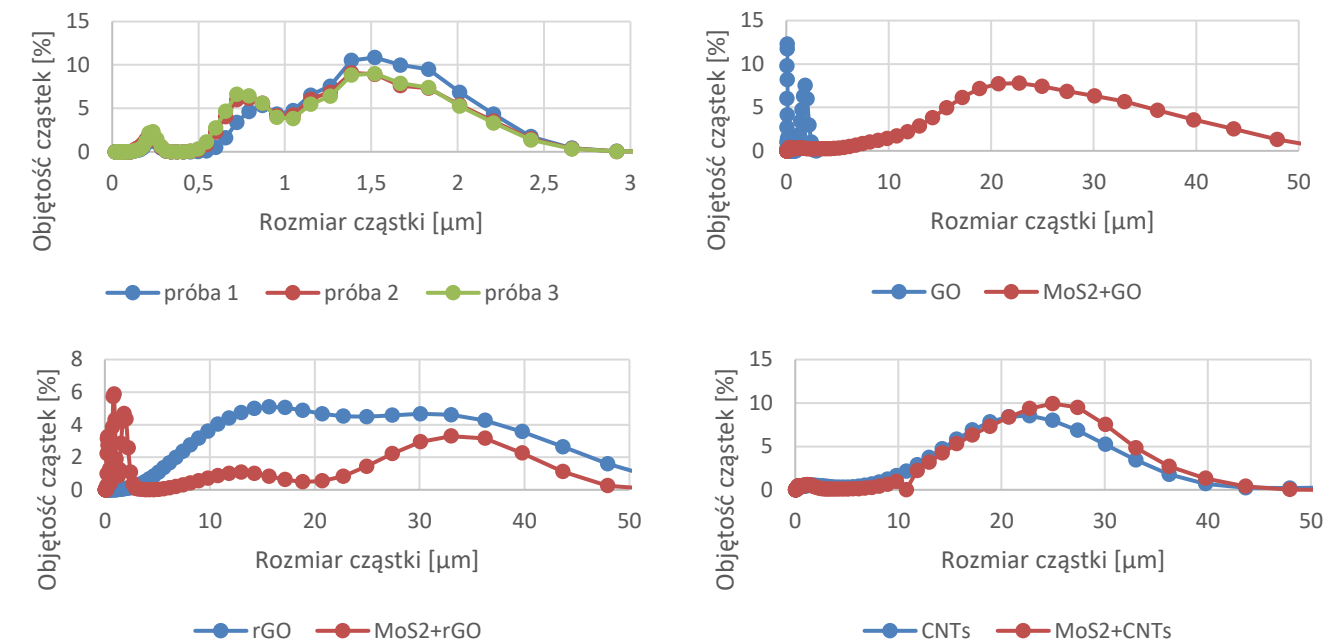
Celem pracy jest przeprowadzenie mokrej syntezy chemicznej i porównanie rozkładu wielkości czystego MoS₂ i struktur hybrydowych MoS₂/CNMs oraz przeprowadzenie symulacji mieszania substratów reakcji w reaktorze zderzeniowym typu T i typu S poprzez wykorzystanie obliczeniowej mechaniki płynów CFD.

Zakres pracy obejmuje:

- syntezę chemiczną MoS₂ w reaktorze zderzeniowym o wlotach stycznych do wyloty (typ S) metodą mokrej syntezy chemicznej,
- analizę rozkładu rozmiaru cząstek produktu metodami dyfrakcji laserowej i PIDS (ang. *photothermal deflection spectroscopy*),
- oczyszczenie produktu reakcji chemicznej poprzez odwirowanie i wysuszenie w wysokiej temperaturze w piecu w atmosferze argonu,
- analizę CFD reaktorów zderzeniowych typu S i typu T pod względem zależności wymieszania substratów, typu reaktora i prędkości przepływu.

Rozkład wielkości cząstek hybrydowych struktur MoS₂/CNMs

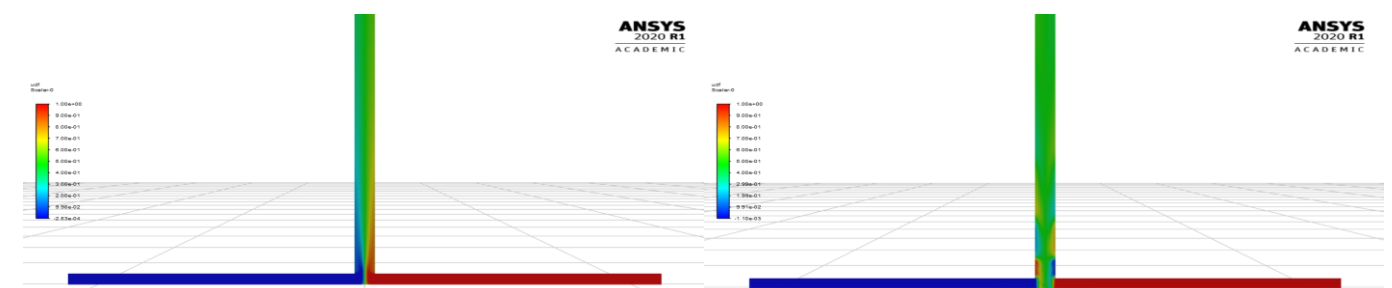
Synteza MoS₂ została wykonana w reaktorze zderzeniowym typu S przy użyciu kwasu cytrynowego, hyptamolibdenianu amonu i siarczku amonu. Jako nanomateriału węglowego użyto: tlenku grafenu GO, zredukowanego tlenku grafenu rGO i nanorurek węglowych CNTs.

Rys.1. Porównanie objętościowych rozkładów struktur hybrydowych

Wyniki symulacji CFD

Symulacja mieszania w reaktorach zderzeniowych za pomocą programu ANSYS *Fluent*.

Rys.2. Rozkład stężenia substratów w reaktorach typu T (lewy) i typu S (prawy) dla przepływu równego 60 ml/min

Wnioski

Najmniejsze cząstki struktur hybrydowych uzyskano przy użyciu rGO. Struktury MoS₂/rGO cechują się małą skłonnością do aglomeracji. Struktury MoS₂/CNTs również wykazują małe skłonności do aglomeracji, ale nanorurki węglowe mają rozmiary znacznie większe niż rGO.

W reaktorze zderzeniowym typu S całkowite wymieszanie substratów zachodzi znacznie wcześniej niż przy użyciu reaktora typu T. Ponadto wraz ze wzrostem prędkości przepływu wymieszanie w reaktorze typu S zachodzi wcześniej, czego nie zauważono przy reaktorze typu T.